

JUDr. Jana Marková
advokátka
Český Brod 282 01, Husovo nám. 64,
ev. č. ČAK 02185

tel. 321 621 045, , 321 623 006
mob. 602 205 426
e-mail: akcesbrod@gmail.com

V Českém Brodě dne 14.7.2020

Krajskému soudu v Praze

Čj. 51 A 75/2020-10

Žalobce:

Zast.:

JUDr. Ing. Ondřejem Horázným, advokátem Praha 3- Žižkov,
Ondříčkova 1304/9 , 130 00

Žalovaný:

Městský úřad Český Brod, Husovo nám. 70, 282 24 Český
Brod

Zast.

JUDr. Janou Markovou, advokátkou Český Brod, Husovo nám.
64

Vyjádření žalovaného k žalobě
Plná moc

Ve shora uvedené věci žalovaný podává toto vyjádření k žalobě.

Předně poukazuje na to, že Provozovatel autoškoly [redacted] [redacted] zaslal dne 3.6.2020 pod č.j. MUCB 23542/2020 obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností (MěÚ Český Brod) příslušnému podle místa provozovny (Komenského 225, Český Brod 282 01) seznamu žadatelů o řidičské oprávnění přihlášených ke zkoušce na den 5.6.2020.

V den zkoušek bylo zkušebním komisařem zjištěno, že na „Seznamu žadatelů o řidičské oprávnění přihlášených ke zkoušce“ jsou přihlášení žadatelé, jejichž seznam nebyl zaslán obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností dle ust. § 25 zákona č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel, podle tohoto ustanovení **„Provozovatel autoškoly je povinen před zahájením výuky nebo výcviku zaslat obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle místa provozovny provozovatele autoškoly seznam žadatelů o řidičská oprávnění zařazených do výuky a výcviku. V seznamu uvede jméno a příjmení žadatele, jeho datum narození, adresu, číslo řidičského průkazu, pokud jej vlastní, druh výuky a výcviku a skupiny vozidel, pro které budou výuka a výcvik žadatelů prováděny, adresu učeben, kde bude prováděna výuka, seznam cvičných vozidel, na kterých bude prováděn výcvik, a den zahájení výcviku. Výuka a výcvik jsou zahájeny absolvováním první vyučovací hodiny.“**

Důkaz: seznam žadatelů ze dne 5.6.2020,

Dále bylo zjištěno, že při předložení „Žádosti o přijetí k výuce a výcviku“ není v části žádosti, kterou vyplňuje provozovatel autoškoly zaznamenán datum zahájení výuky a výcviku a datum ukončení výuky a výcviku. Místo pro zápis data zahájení a ukončení je pouze proškrtnuto. Tento způsob záznamu byl zjištěn u sedmi předložených žádostí s pořadovým číslem v seznamu 3 až 9 a evidenčním číslem 17/20 až 23/20- mezi nimiž byl i žalobce. Provozovatel autoškoly [redacted] přihlásil žadatele ke zkoušce pro rozšíření rozsahu řidičského oprávnění pro skupinu B na jízdní soupravy složené z vozidla skupiny B a přípojného vozidla o největší povolené hmotnosti převyšující 750 kg, jejichž největší povolená hmotnost převyšuje 3 500 kg, ale nepřevyšuje 4 250 kg. Dle zkušebního komisaře nemohl provozovatel přihlásit žadatele na zkoušku také z důvodu chybějícího ukončení výuky a výcviku, neboť dle ust. § 32 odst. 2) zákona č. 247/2000 Sb., kdy **Provozovatel autoškoly je povinen nejpozději do 15 dnů ode dne ukončení výuky a výcviku, popřípadě doručení žádosti žadatele o přihlášení k opakované zkoušce podle § 39 odst. 2 písemně přihlásit žadatele o řidičské oprávnění u obecního úřadu obce s rozšířenou působností ke zkoušce z odborné způsobilosti k řízení motorového vozidla pro získání řidičského oprávnění, pro které žadatel absolvoval u provozovatele autoškoly výuku a výcvik, popřípadě k opakované zkoušce. Příslušným je obecní úřad obce s rozšířenou působností podle místa provozovny provozovatele autoškoly.**

Důkaz: žádost o přijetí k výuce a výcviku ze dne 3.6.2020

Provozovatel autoškoly byl vyzván zkušebním komisařem k doplnění náležitostí a na místě mu byl nabídnut náhradní termín k vykonání zkoušky pro žadatele o získání řidičského oprávnění (B96) dne 12. 6. 2020 za předpokladu, budou doplněny chybějící náležitosti.

Důkaz: úřední záznam ze dne 5.6.2020

Žalovaný pak poukazuje na to, že v ustanovení § 19 zákona č. 247/2000 Sb je definováno, kterému žadateli je doplňovací výuka a výcvik určen.

Doplňovací výuka a výcvik mohou být poskytnuty pouze žadateli o řidičské oprávnění, který

a) ukončil výuku a výcvik k získání řidičského oprávnění, ale řidičské oprávnění mu nebylo dosud uděleno podle zvláštního zákona, 2a) nejdéle však po dobu uvedenou v ustanovení § 39 odst. 5 tohoto zákona,

b) žádá o

1. rozšíření řidičského oprávnění ze skupiny A1 na skupinu A2,

2. rozšíření řidičského oprávnění ze skupiny A2 na skupinu A, nebo

3. rozšíření rozsahu řidičského oprávnění pro skupinu B na jízdní soupravy složené z vozidla skupiny B a přípojného vozidla o největší povolené hmotnosti převyšující 750 kg, jejichž největší povolená hmotnost převyšuje 3 500 kg, ale nepřevyšuje 4 250 kg, nebo

c) žádá o rozšíření řidičského oprávnění s omezením na vozidla vybavená automatickou převodovkou na řidičské oprávnění bez tohoto omezení.

Žalovaný odkazuje na druhy výuky a výcviku dle ust. § 14 zákona č. 247/2000 Sb.

„Provozovatel autoškoly je oprávněn poskytovat v rozsahu stanoveném v registraci k provozování autoškoly tyto druhy výuky a výcviku:

a) základní výuku a výcvik,

b) sdruženou výuku a výcvik,

c) rozšiřující výuku a výcvik,

d) výuku a výcvik podle individuálního studijního plánu,

e) doplňovací výuku a výcvik.“

Zkušební komisař svůj postup neprovádět zkoušky těchto žadatelů konzultoval telefonicky s CSPSD Pardubice, [redacted] a Ministerstvem dopravy. Zkušební komisař zaslal kopie žádostí o přijetí k výuce a výcviku prostřednictvím tajemníka [redacted] který se účastnil následného jednání na žádost provozovatele autoškoly na email [redacted]@mdcr.cz. Pracovník ministerstva dopravy [redacted] potvrdil záměr zkušební komisaře neprovádět zkoušky a vyzval ho k pořízení úředního záznamu, který byl podkladem pro zahájení řízení o přestupku.

Důkaz: stanovisko ministerstva dopravy, které bude dodáno

Podle žalovaného pak žaloba ze strany žalobce není na místě a není důvodná.

Podle závěrů ustálené judikatury, jednotlivé procesní úkony správního orgánu, které směřují k vydání rozhodnutí samy o sobě nepředstavují zásah do práv účastníka řízení - viz rozsudek ze dne 31. 7. 2006, č. j. 8 Aps 2/2006 - 95, shodně usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 11. 2016, č. j. 1 Afs 183/2014 - 55, bod 42 .

V daném případě je evidentní, že provozovatel (nikoliv žalobce) byl vyzván k doplnění požadovaných a chybějících náležitostí žádosti , které jsou jasně zákonem stanoveny s tím, že mu byl nabídnut náhradní termín zkoušek, na 12.6.2020 s tím, že je patrné, že pokud by ze strany provozovatele byly chybějící údaje doplněny, došlo by k připuštění žalobce k provedení zkoušek praktické jízdy.

Pokud se tedy žalobce domáhá určení, že neprovedení zkoušek je nezákonným zásahem do práv žalobce, pak lze pouze konstatovat, že v daném případě se žalobce domáhá něčeho, co ani nenastalo.

Ze strany správního orgánu došlo pouze k výzvě k odstranění nedostatků v žádosti nikoliv žalobce, ale provozovatele, tj. spol. [REDAKCE]

[REDAKCE] a k doložení chybějících podkladů, tj. seznamu o přijetí do výuky a výcviku, nejedná se tedy o neprovedení zkoušek, *ale o procesní úkon správního orgánu směřujícího k odstranění vad, aby mohlo být vydáno rozhodnutí.*

Navíc pak žalovaný žádným způsobem nebyl ve vztahu se žalobcem, ale s provozovatelem, tj. spol. [REDAKCE]

Tato společnost nesplnila podmínky, tato společnost byla vyzvána k jejich odstranění, nikoliv žalobce.

Podle názoru žalovaného by měl soud žalobu odmítnout, neboť chybí podmínka řízení spočívající v přípustitelném (plausibilním) tvrzení nezákonného zásahu. V tomto ohledu je třeba odkázat na závěry vyslovené v usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 12. 2008, č. j. 8 Aps 6/2007 - 247, č. 1773/2009 Sb. NSS. V dané věci pak žalovaný zdůrazňuje, že úkony, které učinil zkušební komisař a která jsou uvedena v žalobě nejsou nezákonným zásahem.

Řízení o ochraně před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu (§ 82 až 87 s. ř. s.) je postaveno na koncepci ochrany před „zásahem“ (zásahem, pokynem nebo donucením), který trvá, jehož důsledky trvají nebo u něhož hrozí opakování (viz § 82 in fine s. ř. s.). Z uvedeného proto vyplývá, že jde o ochranu před zásahem, který bezprostředně a přímo trvá nebo hrozí a kterému je nutno v případě, že je nezákonný, nutno zabránit, tj. zakázat jej vydáním konstitutivního rozhodnutí (§ 87 odst. 2 věta první s. ř. s.) a tím jej právně v daném okamžiku nebo pro futuro znemožnit. Zákon nepočítá s ochranou před aktuálně neexistujícími zásahy, tj. zejm. zásahy, ke kterým došlo v minulosti, ale ani před zásahy, které mohou teprve v budoucnu nastat, nejde-li o hrozbu opakování již učiněného zásahu.

Nejvyšší správní soud již ve svém rozsudku ze dne 17. 3. 2005 (publikovaném pod č. 603/2005 Sb. NSS), na který ostatně městský soud rovněž odkázal, konstatoval, že ochrana podle § 82 a násl. s. ř. s. je důvodná tehdy, jsou-li - a to kumulativně, tedy zároveň, splněny následující podmínky: Žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ správního orgánu v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka), přičemž „zásah“ v širším smyslu nebo jeho důsledky musí trvat nebo musí hrozit opakování „zásahu“ (6. podmínka). Není-li byt' jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout.

Subsidiární charakter ochrany poskytované podle § 82 a násl. s. ř. s., s cílem pouze zamezit trvání nezákonného zásahu či odvrátit jeho bezprostřední hrozbu, vyplývá rovněž z ustanovení § 85 s. ř. s., podle kterého je žaloba nepřipustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky nebo domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný. Je tedy zřejmé, že cílem popsáného prostředku právní ochrany není „morální zadostiučinění“ vyslovením nezákonnosti zásahu veřejné moci, ani nahrazení existujících prostředků ochrany. Nejvyšší správní soud konstantně judikuje, že není v procesní dispozici účastníka volit, zda k obraně využije žalobu proti nezákonnému zásahu dle § 82 a násl. s. ř. s.

či proti rozhodnutí dle § 65 a násl. s. ř. s. Určujícím kritériem pro podání této žaloby totiž nemůže být procesní taktika žalobce, nýbrž povaha napadeného úkonu (srov. rozsudek ze dne 4. 8. 2005, č. j. 2 Aps 3/2004 -42, č.720/2005 Sb., NSS).

S ohledem na výše uvedené závěry žalovaný navrhuje, aby žaloba byla odmítnuta a žalovanému přiznána náhrada nákladů řízení.

Městský úřad Český Brod